

Григорій Верета

БОГ Є ЛЮБОВ

**Хорові твори
на слова о. Василя Прийми**

Григорій Верета

БОГ Є ЛЮБОВ

**Хорові твори
на слова о. Василя Прийми**

Видання друге,
змінене та доповнене

Львів - 2016

**Отець Василь Прийма – Фундатор церкви в Люрді
1.5.1914 – 17.12.2004 рр.**

Священик Миколай-Василь Прийма справжнє прізвище Цап, псевдо — Чорногора, літературне — Микола Дяків-Галичко, народився 1 травня 1914 р. у селі Бачів Перемишлянського району Львівської області. Батько — учасник визвольних змагань, дяк, проводив у селі культурно-просвітницьку роботу. У 1941 р. загинув від рук комуністів у Золочеві, а мати сім років відбувала заслання у сталінських таборах.

Про своє священиче покликання в інтерв'ю для газети «Мета» Львівської Архієпархії УГКЦ 14 грудня 1994 р. о. Миколай-Василь сказав наступне: «У моєму житті було кілька випадків, коли я знаходився на грані життя і смерті. Перший, коли мені було 9 років, я помер, смерть засвідчили двоє лікарів. Оскільки в нас не було своєї хати, то похорон мав відбуватись у вуйка Івана. Вже все було приготовлено, паламар приніс Хрест, Псалтир. Мене перенесли до вуйкової хати. Було слизько, падав дощ. На перелазі вуйко посковзнувся, та й кинув мене на лісковий кіл, що стирчав у штахетах. Я здригнувся і ожив. Але цілий тиждень був сліпий

та страшно боліла голова. Другий раз я помер, коли «за німців» сидів у львівській тюрмі на вулиці Лонцького. Там я мав червінку і тиф. Вночі мене винесли до трупарні, щоб рано вивезти і викинути у великий рів за Львовом, де лежали тіла тисяч наших братів та сестер. Коли ж ранком зайшли поліцаї, я вже ходив по трупарні. Третій випадок був у 1944 році, коли мене спіймали більшовики і так били, що я був чорний, як та ряса. Тоді сказали: «Вибирай: або копаєш собі яму, або ідеш у червону армію...». Я вибрав червону армію і опинився на фронті, на передовій лінії вогню. Багато разів був продірявлений кулями мій одяг, шапка, але жодна куля мене не поранила. Тоді я зрозумів, що Бог мене береже. Я вже знав, що жовнір стріляє, а Бог кулі носить. У тих окопах, де мок по пояс у воді, я сказав собі: «Як вийду з того пекла, то піду вчитися на священика, а Тобі, Матінко Божа, збудую церкву». На моє покликання вплинуло і те, що я з родини Дякових (так нас кликали у Бачеві). Мої предки були тісно пов'язані з Церквою. Батько Іван був місцевим дяком у церкві.

Чому Бог беріг Миколая-Василя від смерті? Чому тричі воскрешав його? Чому дав йому зрозуміти в найважчий момент життя незаперечну істину, що «жовнір стріляє, а Бог кулі носить?» Чому співця визвольних змагань у «чудний для нього самого» спосіб було визволено з концтабору і «відкрито науку для отримання священичого сану?» Чому не у США, де перебував його брат Михайло Орлич, чи у Канаді, де жила його сестра Ганна Пітик, а саме на південь закомунізованої Франції «Бог уготовив йому священичу дорогу?» Чому метою життя було збудувати церкву Матінці божій?

Про своє дитинство душпастир-скиталець розповів у своїх численних віршах «Світанок над селом», «Жнива», «Рідна хата», «Плач і жаль трирічного хлопчика Миколки», «Школяр», «Моя рідня», «Усміх мами», «Мій батько» та ін.

Серед своїх численних братів і сестер Миколай був найстаршим сином дяка Івана Цапа та невтомної трудівниці Теодозії Гадуп'як. У нашому Бачеві була така традиція, що найстаршого сина батьки завжди залишали вдома на господарстві, він на старість мав стати їхньою опорою. Молодшим дітям, які повинні були шукати собі іншого пристанища, родичі намагалися дати щось більше, ніж старшому.

Микола піклувався більше про своїх молодших братів і сестер, які вчилися в гімназії, ніж про себе.

Здобув лише початкову освіту, хоча його талант до поетичної творчості, здібності до навчання були виявлені учителем місцевої школи. Щодо побуту і способу життя, які панували у сім'ї сільського дяка Івана: родина вставала дуже рано, і кожен йшов до своєї роботи залежно від пори року. Працювали до одинадцятої години. Тоді мати Теодозія кликала всіх снідати. Після сніданку і до обіду всі читали пресу, книжки з «Просвіти», Псалтир, Біблію, обговорювали прочитане. Після обіду знову йшли до праці. А під вечір кожен міг займатися різною громадською роботою у селі. Ніхто не смів порушувати усталений режим дня.

*Село Бачів Перемишлянського району
Львівської області*

Із прочитаних газет, книг молодий Микола дізнавався про події в Україні та у світі, охоче ділився прочитаним із своїми ровесниками, а то й з особами старшого віку. Ще з юних літ йому легко вдавалась роль пропагандиста. Особливо актуальною така діяльність була у тридцятих роках минулого століття під час відвідин сестри Ганни і брата Михайла, які навчалися у Рогатинській гімназії. Саме там Микола почув запальні промови патріотично налаштованих гімназистів, активного члена «Пласту» — Василя Івахіва, який був родом із сусіднього села Подусільна. Микола ближче познайомився з ним, а згодом заприятелював.

Василь Івахів

Власне на цей період припадає значне піднесення патріотичного руху в нашому краї. У рідному Бачеві діяли такі громадські організації, як «Сокіл», «Січ». Миколіні вірші про любов до рідного краю передавалися з уст в уста.

Велике значення для нашого поета мав 1933 р. Коли поляки влаштували в нашому краї паціфікацію, владика Кир Іван Бучко, щоб духовно підтримати український народ, мандрував селами Перемишлянщини, побував і в Бачеві. Старші господарі зустрічали владика хлібом-сіллю на вишитому рушникові, а молодий сільський парубок Микола Дяків (так називали його в Бачеві), з хлопцями на конях ще на початку сільської межі виголосив вітальну віршовану промову. Повний текст вітання не зберігся, а лише такий невеличкий уривок з нього:

*Ми, молодці України,
Вірні Церкві і народу,
Вітаємо Вас, владико,
Як то сонечко зі сходу*

Це вітання зворушило архієпископа до глибини душі — і не знав тоді скромний талановитий хлопчина із Бачева, що ця зустріч колись відіграє у його житті надзвичайно важливу роль. Чи міг повірити син сільського дяка, що він, тікаючи від жорстокого окупанта, помандрує в далеку чужину, зустріне там архієпископа-скитальця Кир Івана Бучка, а владика пригадає чарівне привітання цього бачів'янина і допоможе йому стати першим священиком у чудодійному Люрді на південному заході Франції. Та це в майбутньому...

У 1933 р. свою діяльність «Просвіта» розгорнула під керівництвом бачів'янина Василя Прийми. Дяків Микола був його помічником і заступником. Просвітяни Бачева виступали зі спектаклями, організовували фестини, а перед кожним заходом перед

*Група «Соколи» з Бачева, у центрі о. В. Прийма
зі згорнутим аркушем паперу*

глядачами виступав пропагандист із патріотичним словом.

Був у Бачеві ще один Василь Прийма, Миколин ровесник, який загинув ще в 1940 р. Достовірно не відомо чому, коли Микола Дяків став душпастирем, узяв це ім'я і прізвище собі та й прожив із ними все своє життя.

У 1939 р. Бачів окупували червоні «визволителі». У цей час Миколу Дяківа призвали до

польського війська, де він скуштував лиха Другої світової війни від самого її початку. Війна застала Миколу під Варшавою. Після недовготривалих боїв, йому довелось здатися у полон і опинитися у концтаборі міста Кенігсберг у Східній Пруссії. Тоді між німцями та українцями були певні домовленості. Вони відпускали тих українців, хто мав рідних або знайомих, до яких міг піти, а ще чисто українською мовою мовити «Отче наш». Його відпустили, і він поїхав у Краків до українців, які допомогли визволити його з концтабору. Звідси він повернувся разом з Василем Івахівим у рідний край у червні 1941 р. та опинився у вирі подій, які розгорталися у Львові: 30 червня на площі Ринок було проголошено незалежність України, яка тривала тільки два тижні. Молоді хлопці розгублено шукали відповідь на питання: «Що робити?». Василь Івахів, зрозумівши, що найпідступнішими ворогами України були не тільки червоні окупанти, а й німці і війна проти цих загарбників буде довготривалою та зтяжною. Він вирішив продовжувати роботу, збирати добровольців для утворення власних військових формувань. У Помор'ях організував підстаршинську школу, яка займалася вишкілом командирів для майбутньої Української Армії. Микола Дяків працював у цій школі інструктором.

Гестапівці, дізнавшись про існування підстаршинської школи, оточили Помор'янський замок, у якому проводились вишколи, арештували весь командний склад і запроторили до в'язниці на Лонцького у Львові. Рядових учасників школи забрали до Тернополя, а згодом відпустили. У тюрмі на Лонцького спалахнула епідемія тифу та інші недуги. З 3000 в'язнів одних розстріляли, інші померли. У живих залишилося кілька сотень. Миколу Дяківа, якого вважали мертвим помістили у морг, де Бог його вдруге воскресив (уперше хлопець воскрес, коли йому було 10 років). Звідти його перенесли у шпиталь при в'язниці. Перед Великоднем 1942 р. митрополиту Андрею Шептицькому вдалося визволити бранців із в'язниці серед яких був і Микола Дяків. Варто зауважити про надзвичайно велику місію Андрея Шептицького у розвитку освітньо-культурного життя у західноукраїнських землях. Він писав: «...священики повинні брати участь в життю суспільнім, повинні йти в народ, але яко священики, а не яко політики і агітатори, агенти яких небудь партій, повинні йти в народ, але працею, не криком, добрим приміром, не згіршенням, любов'ю, не пристрастію, милосердієм, не завзятістю, пожертвуванням, а не захланності [1, с. 412–413]. (Церква і суспільне питання. Документи і матеріали. 1899–1944 / Ред. А. Кравчук. Львів, 2000. Кн. 1. [Митрополит Андрей Шептицький: життя і діяльність. Т. 2].). Батько о. Василя Прийми дотримувався цих заповідей. Багато тогочасних провідних діячів українського національного руху були синами греко-

католицьких священників. Священики та їхні родини брали активну участь у визвольній боротьбі, допомагали підпільним політичним об'єднанням і збройним формуванням національного руху Опору духовною опікою, видавничою і дипломатичною діяльністю та матеріально. Нами до кінця не оцінено внеску представників української інтелігенції, яка проживала в Галичині, була вихована у патріотичному дусі, не покинула Україну, а залишилися зі своїми громадами та на жаль стала першою, кого арештувала новоприбула радянська влада.

Після тюрми Микола потрапив у рідне село, яке дуже змінилося. Не стало батька, якого вбили енкаведисти в золочівській в'язниці. Інших вивезли в Сибір, ще інших заарештували. Про багатьох не було жодної інформації.

Пригадується, на сам Великдень мати каже: «Николю, нашого тата немає, то ти понесеш Паску, ось тобі твоя вишивана сорочка, вона майже нова, твій брат Миханько її пару разів вбирив, але я її ховала, бо вірила, що ти ще повернешся до своєї мами». На другий день Великодніх свят усі люди зійшлися біля місійного хреста на горбочку. Парох о. Платон Будзінський, студит із Унева, відправив Панахиду за всіх, хто загинув за волю України. Згадав і батька Миколи Дяківа. А тоді голосно, щоб усі чули, промовив: «Нашого доброго дяка між нами вже нема, але між нами є його найстарший син Микола, за якого ми часто молились. Він віднайшовсь і скаже нам кілька слів». Миколі пригадався власний вірш шкільних років, який тремтячим голосом почав декламувати:

*Родинний краю, село родиме,
Вас я вітаю, місця любими:
Зелені ниви, ліси, могили.
Щасливо з вами дні мої плили:
Стара хатино, стріхо старенька,
Мила родинно, нене рідненька,
Вас повітати душа бажає,
Потіхи кращої в світі немає.*

Бідна мати та односельчани від зворушення втирали сльози. До нього стали підходити люди, розпитували про своїх рідних і близьких, а згодом почалися гаївки.

Упродовж усього життя Миколай-Василь Прийма плекав національно-патріотичні й релігійні традиції українського народу. Знайшлося у його творчості місце й для прославлення кохання. Доля розпорядилася так, що розійшлися життєві дороги о. Прийми та його коханої, проте в думках, спогадах і молитвах він був завжди з нею, біля серця носив її світлину. «Ти моє щастя, Ангел любові», — пише з боєм у вірші «Царівна поля». Отець Василь закликав молодь одружуватися між собою, не брати чужинців. Як багато святої правди в його простих, зрозумілих словах: «Якщо хочеш оженитись, мати добру жінку, родом рідним веселитись, — сватай українку. Українку, друже, сватай — чесну, хоч і бідну, тоді в хаті будеш мати Україну рідну». Душпастир-скиталець розумів, що потреба боротися за свою ідентичність була немалою.

Свою пропагандистську діяльність о. Прийма не припиняв і був знову затриманий під час облави 18 серпня 1944 р. Брат Григорій не встиг попередити о. Василя і Мирослава про облаву на хуторі «Підмалинищі», тому їх з іншими чоловіками схопили. У рогатинських застінках над ним так знущалися, що він був чорний від побиття, як ряса. Вважаючи, що він помер, його винесли в морг. Проте Господь утретє подарував йому життя. Побачивши, що о. Василь опритомнів, енкаведист сказав: «Вибирай — або копаєш собі яму, або йдеш у червону армію». Він обрав життя. Його взяли у штрафний батальйон. У Карпатах він приймає перший бій. Багато разів його одяг і шапка були продірявлені кулями, але жодна не поранила. Тоді він зрозумів, що Бог його береже.

Як згадував о. Василь про бойові дії у Карпатах, перед боєм усім бійцям видавали спирт, він молився. Командир батальйону на це сказав: «Тобі зараз потрібна не молитва, а

це», — показуючи на спирт. Прийма відповів, що цього не потребує і нехай його частку забирає собі.

Переломним епізодом у житті отця стало те, як він побачив, як на його очах розривна куля попала командирові в обличчя ще перед початком бою. Тоді о. Василь сказав собі: «Як вийду з того пекла, то піду вчитися на священника, а Тобі, Матінко Божа, збудую церкву».

І знову німецький полон. На цей раз його відправили до концтабору в Чехії, близько до кордону з Баварією. Коли в таборі було чути звуки артилерійської канонади, до отця підходили німці з вимогою виступити перед українськими полоненими з заявою — коли хтось не зголоситься завтра виступити проти більшовицької армії, то буде розстріляним. Йти воювати ніхто не зголосився. Усі чекали завтрашньої смерті, однак його врятував брат за невідомих обставин. Разом вони потрапили в Баварію, у Гіжборг, а потім до Голландії разом з іншими біженцями. Це була так звана резервація для українців. До них приїхав єпископ Іван Бучко, який відібрав 25 осіб вчитися на священників. Зустріч з архієпископом Кир Іваном Бучком змінила життя братів. У Миколі владика впізнав того талановитого бачів'янина, який привітав його віршем під час відвідин ним Бачева. Спочатку посприяв стати вільним слухачем духовної семінарії, а згодом — курсантом, де Василь Прийма здобув теологічну освіту. Згодом висвятив Миколу на священника.

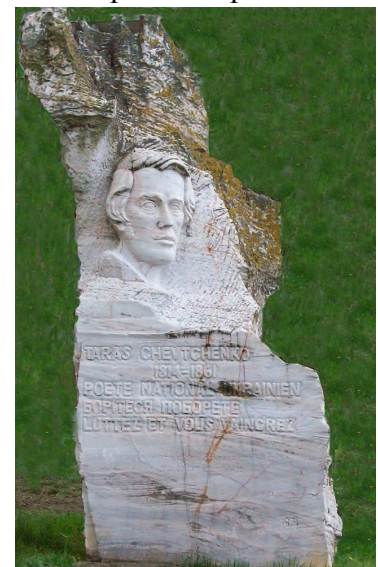
У далекій чужині о. Прийма марив Україною, гордився її славним історичним минулим. Мерові Люрду, який заявляв, що не знає, де на світі є така нація, як українці, цей душпастир-скиталець сказав, що у часописі «*Журналь де ля трот*», який виходить з 7 червня 1939 року, власне французи писали, що Люрд, то лишень «передмістя Києва». Крім того розповів про одруження короля Франції Генріха I із дочкою автора збірника законів «Руська Правда» Ярослава Мудрого — Анною, яка була грамотною і релігійною жінкою. Розповів також про те, що всі королі Франції склали присягу на нашому Євангелії, яке до нині зберігається у місті Реймс.

Після закінчення Другої світової війни обставини склалися так, що Василь Прийма не мав змоги повернутися в Україну. Там, на чужині, йому відкривається таїна Божого покликання. Теологічну освіту продовжує здобувати в богословських школах Голландії і Німеччини. Сан диякона і священника отримує у 1950 р. з рук українського єпископа Кир Івана Бучка. Нововисвячений ієрей Василь отримує парохію на теренах Франції без місця проживання, без храму. Необхідно було відшукати на великих просторах українських емігрантів, повернути їх до Церкви і вселити впевненість, що тут, на чужині, вони мають свого пароха рідної Української Католицької Церкви. Це була важка, кропітка праця, наражена на різні перешкоди, і потребувала великих і чистих моральних якостей та організаторських здібностей, щоб зібрати в єдину громаду малочисельну українську діаспору в цій частині Франції.

Місто Тулуза стає духовним і культурним центром для українських католиків і осідком о. Василя Прийми. Заходами молодого священника в Тулузі було відкрито пам'ятник Тарасу Шевченку, «Вулицю України». Там українська громада разом із своїм душпастиром вітають Патріарха рідної Церкви Кир Йосифа Сліпого, Грамотою якого 15 серпня 1970 р. о. Василь Прийма був іменованій Радником Верховного Архієпископа.

Тільки Боже Провидіння могло вказати о. Василеві на Люрд — центр міжнародних Марійських прощ, де споруджено храм Непорочного Зачаття Діви Марії.

Люрд — місто у передгір'ях Високих Піренеїв південно-західній області Франції. Чарівний куточок планети, де панує цілком інша райська атмосфера. Містечко налічує понад 15 тисяч мешканців, де 14-літній Бернадетті Субіру 18 разів у 1858 р. являлася Пані

Пам'ятник Т. Шевченку
в м. Тулуза

у білому — Матір Божа.

Це інший вимір, де панує інша свідомість, інше ставлення до оточуючих, до самого себе, а, якщо хочете — повне переосмислення життєвих цінностей. Надзвичайно гарна місцевість, гірський ландшафт, чисте повітря Піренеїв, дають змогу на собі відчувати Божу благодать.

У Люрді можуть зупинитися понад п'яти млн прочан кожного сезону (квітень–жовтень). Паломники з усіх куточків світу з'їжджаються до Люрду, щоб спільно помолитися за своїх рідних, за свою державу, та й зрештою — за себе. У хворих (їх буває до 70 тисяч на рік), навіть таких, що прикуті до ліжка спільна мета — надія на зцілення душі і тіла, віра у Бога, милосердя і молитва.

Релігійним осередком у Люрді є санктуарій Нотр-дам де Люрд, споруджений за народні кошти на місці, де Богородиця вперше з'явилася Бернадеті Субіру. Серед споруд

Базиліка Непорочного Зачаття

комплексу люрдських святинь є крипта у скелі над гротом Масабель, де вгорі стоїть фігурка Божої Матері. Під фігурою є напис «Я є Непорочне Зачаття». Внизу в гроті є джерело, яке знайшла і розчистила Бернадета. Недалеко від грота встановлені купелі, у водах яких зцілюються віруючі.

Основні будівлі санктуарію — неовізантійська базиліка Святої Вервиці, покрита візантійським куполом з позолоченою короною та неоготична базиліка Непорочного Зачаття, на вітражах 19-ти вікон якої відтворена історія життя Божої Матері.

Найбільшим апогеєм у Люрді є спільна молитва до Пресвятої Богородиці — загальна вервиця, яку ввечері здійснюють тисячі людей різних рас і націй. Прочани тримають у руках свічки, моляться різними мовами та йдуть у вигляді спіралі від фігури Божої Матері, що височить на площі, у напрямку базиліки. Серце завмирає, коли українською мовою лунає: «Богородице Діво, радуйся, благодатная Маріє, Господь з Тобою, благословенна Ти між женами і благословен плід лона Твого, бо Ти породила Христа Спаса ізбавителя душ наших». Це насправду урочисто, і ми горді, що нас, українців, світ пізнає ще й так.

У Люрді надзвичайна Хресна дорога, що починається на південь від базиліки Непорочного Зачаття. Усі 14 станцій Хресної дороги зображені біблійними фігурами на повний зріст.

Підземна базиліка Святого Пія Х одночасно може вмістити близько 20 тис. осіб. На її вітражах зображені сюжети 18 об'явлень Богородиці Бернадеті, 14 стацій Хресної дороги, Христове Воскресіння. Є тут й образ Зарваницької Божої Матері.

До речі, щороку в кінці травня до Люрду прибувають тисячі військовослужбовців на міжнародну прощу. Вперше це сталося у 1958 р., після другої світової війни. До цілющого джерела прийшли ті, хто воював між собою, аби помолитися за мир і примирення, що відтоді стало традицією. Українські військовослужбовці вже 20 разів здійснювали подорож-прощу до Люрду. Цю традицію підтримали й воїни АТО. У Люрді наших військових радо зустріли сестри Службениці, прийнявши їх в українській церкві — храмі

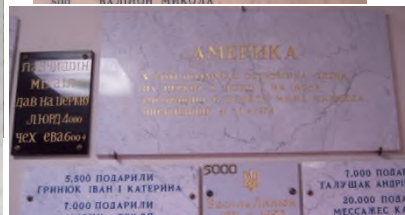
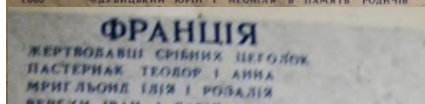
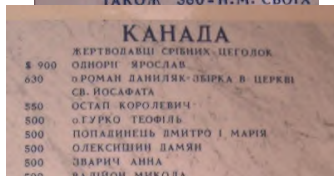
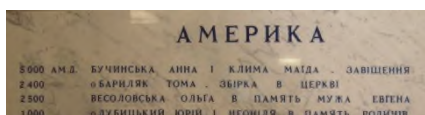
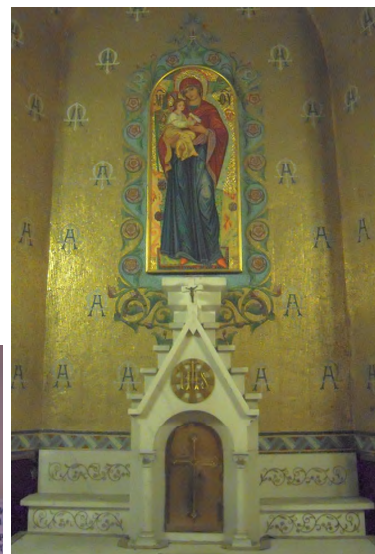
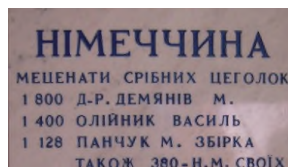

Вервечка біля Базиліки Непорочного Зачаття

Успіння Пресвятої Богородиці, де спільно молилися на Святій Літургії.

Продовжуючи свою місію у Люрді, о. Василь Прийма за короткий термін зумів організувати будівництво цілого комплексу українського паломницького центру в Люрді, окрасою якого став храм Успіння Пресвятої Богородиці. Під час побудови цієї святині найбільше проявилися талант і душпастирські здібності молодого священика, який у численних зверненнях, проповідях, поезіях заохочував українців з цілого світу складати «цеголки-пожертви» на побудову Української церкви в Люрді.

Протягом часу, коли в Люрді ще не було української церкви, з ініціативи о. Прийма, ректор Санктуарію в Люрді надав Екзархату УГКЦ у Франції у Базиліці Розарію престіл для забезпечення духовних потреб українських паломників. На престолі є напис французькою мовою «Autel de l'Ukraine», що означає вітвар, тобто престіл України. На превеликий жаль на сьогодні він занедбаний і прихований від прочан. Постає запитання – «Чому?» і «З яких причин?».

Окремі пожертвування діаспори з цілого світу на побудову Української церкви Успіння Пресвятої Богородиці

«Autel de l'Ukraine» Престол України

Українська церква Успіння Пресвятої Богородиці у Люрді та Іконостас

Український архітектор Мирослав Німців з Америки подарував проект згідно з яким було збудовано українську церкву в Люрді. Отець Василь Прийма збирав добровольців для будівельних робіт, які тривали два роки. Церкву розписав запрошений з Польщі проф. іконописець Юрій Новосельський, а Іконостас — Петро Холодний.

У 1982 р. було посвячено новозбудовану українську церкву. Посвячення проводив високопреосвященніший владика Мирослав-Іван Любачівський (на той час — архієпископ-каод'ютор

предстоятеля УГКЦ патріарха Йосифа Сліпого) за участі владыки Генрі Донза — римокатолицького єпископа Тарбу та Люрду у присутності прочан.

У Люрді біля української церкви є великий дім, де проживають священник і монахині та готель Святої Родини. Між церквою і готелем пролягає затверджена урядом Франції вулиця України.

Упродовж свого душпастирювання о. Василь видав п'ять збірок релігійно-патріотичних поезій. Ординаріям наших єпархій в Україні було безкоштовно передано багато примірників цих книг, зокрема «Молиться серце» та «Золотий міт». Окремі поезії о. Василя, покладені на музику, поширилися серед наших вірних, а вірш «Пісня про Василя Івахіва» став загальновизнаною піснею «Гей, на півночі Волині зродилась армія УПА», відомою далеко за межами України.

Незважаючи на свій поважний вік, о. Василь приймав на парохії у Люрді численних паломників не лише з України, але й з усіх країн світу, співпрацював з військовими капеланами нашої Церкви, займався літературною працею.

Велика заслуга належить о. Василю Приймі у створенні релігійно-молитовного комплексу у родинному селі Бачеві на Перемишлянщині. Центром релігійного комплексу є каплиця-грот Божої Матері, де з-під землі б'є природне джерело, обрамлене куском граніту, привезеним з Люрду із скелі Масабель. Цей комплекс привертає увагу паломників і парохія Бачева набуває паломницького статусу. Отець Василь Прийма є фундатором каплиці-громади Пресвятої Богородиці, іконостасу, світильників, настінних розписів новозбудованої церкви св. Івана Хрестителя. Упродовж 1994–1999 рр. о. Василь п'ять разів відвідував рідну землю через півстоліття розлуки з Україною. Його радо вітали у різних храмах Львівської Архиепархії УГКЦ. Незабутнє враження справили його перші відвідини України у 1994 р., які засвідчили велику шану й авторитет о. Василя Прийми серед вірних, які називали його «Божим чоловіком».

В особі нашого земляка о. Василя Прийми маємо приклад вірцевого служіння Церкві та українському народові. Його життя і священниче служіння проходили під гаслом «Бог і Україна», якого він твердо дотримується протягом цілого життя.

У 2005 р. о. Василь Прийма повернувся у рідне село на вічний спочинок. Поховано його на подвір'ї церкви Івана Хрестителя, як він і заповів. На могилу о. Василя Прийми приїжджають численні паломники з цілого світу. Силами громадської організації «Фундація справ Божого Провидіння пам'яті о. Василя Прийми» та на пожертви паломників у селі розпочали створення історико-краєзнавчого музею імені о. В. Прийми.

Пам'ятник В. Івахіву в с. Подусільна

Могила о. Василя Прийми в с. Бачеві

Головний редактор часопису «Наша віра» Євген Сверстюк написав:

«Знайомство з життям о. Василя Прийми спонукає до пригадування. Він справді є людиною, якої торкнулась милосердна рука Провидіння. Епізоди його зустрічі зі смертю вражають — і всі вони не перебільшені, а, швидше, злагоджені. Сам тільки факт, що отець Василь є автором історичної пісні «Гей на півночі на Волині, зродилась армія УПА», про свого побратима заслуговує уваги всієї української преси.

У героїчному, подвижницькому і скромному його житті, як у сльозині, відбилась драматична історія України періоду національно-визвольних змагань. Здається, що отця не обминали події того часу, так, наче Провидіння готувало йому долю учасника, свідка і ревного молільника за рідний край».

І на завершення послання отця Василя Прийми:

*Любим цю Церкву Українську!
В чудесній, люрдській стороні:
Вона нам Софію Київську
Пригадує на чужині.
Пречиста Діва так бажала
Щоб в Люрді церковця була:
Людей від пекла рятувала —
І всіх завела до Христа!*

Голова громадської організації
«Фундація отця Василя Прийми» Остап Горлатий,
Олександра та Степан Грабовські

БОГ Є ЛЮБОВ
Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Sostenuto. Maestoso

C.
A.

1. Бог є чис - та лю - бов, світ з лю - бо - ві ство -
віч - не бут - тя - без - ко - неч - них ві -
- лен - ну дер - жить Три - є - ди - ним ест -

T.
Б.

4

mf *f*

- рив, до най - глиб - ших о - снов - все лю - бо - в'ю спов -
- ків, сий - во, ра - дість, кра - са нез - лі - чи - мих сві -
- вом, світ у - весь ве - се - лить ду - хом лас - ки, доб -

8

mf *f*

1, 2.

- нив, до най - глиб - ших о - снов - все лю - бо - в'ю спов - нив. 2. Бог є
- тів, сий - во, ра - дість, кра - са нез - лі - чи - мих сві - тів. 3. Бог все -
- ром, світ у - весь ве - се - лить ду - хом лас - ки, доб -

13

3.

- ром. Бог є лю - бов.

В СВЯТУ РІЗДВЯНУ ТИХУ НІЧ

Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Moderato

mf

C.
A.

1. В Свя - ту Різд - вя - ну ти - ху ніч, у пра - зник спо - кон - віч - ний, у
- віч - ний Бог ство - рив весь світ: всю зем - лю, не - бо й зо - рі, а
ви - ді Хлі - ба і Ви - на - Хрис - тос Єв - ха - рис - тій - ний - раз

mf

T.
B.

5

сй - ві зір й вос - ко - вих свіч, для всіх на - ро - дів всіх сто - річ - вро -
щоб спас - ти весь люд - ський рід - при - хо - дить, ро - дить ся на світ у
в рік при - хо - дить, як ди - тя, свят - ку - є день Сво - го Різд - ва - пред -

f

9

1, 2. 3.

- див - ся Бог пред - віч - ний. 2. Пред - *f*
ча - сі і прос - то - рі. 3. У - силь - ний, раз в рік при - хо - дить,
- віч - ний Бог Все -

13

як ди - тя, свят - ку - є день Сво - го Різд - ва - пред - *rit.* віч - ний Бог Все - *rit.* силь - ний.

ХРИСТОС
Слова о. Василя Прийми

Allegretto

Музика Г. Верети

mf

C.
A.

1. Уже на згад - ку - Хрис - тос, ввесь світ зла і пог - роз - мов - кне
- то - ві при - віт по - си - ла - є весь світ: у - сі
- то - ве Різд - во пів зем - лі за - ме - ло, о - дяг -
ха - ті в цю ніч пов - но за - па - ху свіч, ко - ля -
- вай - мо всі ми, Ук - ра ї - ни си - ни, цю свя -
я - сел Хрис - та вся Хрис - то - ва рід - ня: свя - тий
віч - ний, жи - вий, йде між гріш - них лю - дей, над злом -

mf

T.
Б.

3

в ти - хій свят - ко - вий по - ко - рі, і пас - тух з по - ло - нин, свя - тий
ра - си, пле - ме - на й на ро - ди, так вже йде з ро - ду в рід, Бо - жий
- ло в сні - го - ву ко - жу ши - ну, я - сні зо - рі вго - рі і не -
- да та ро - дин - на гос ти - на, Хрис - тос всіх зве - се - лив, ми - ром
- ту ко - ля - ду "БОГ ПЕРЕД ВІЧ - НИЙ", з на - ми Бог в чу - жи - ні, Бог на
Йо - сиф й І - су - со - ва Ма - ти, Фиф - ли ем - ська зо - ря, що ца -
смер - тю не - се пе - ре мо - гу, і як Бог Він Є - ством - нам під

6

1, 2, 3, 4, 5, 6.

ян - гол з вер - шин, і звіз - дар, що дос - лід - жу - є зо - рі. 2. Лиш Хрис -
Син - Чо - ло - вік дов - го ждан - ний Ме - сі - я при хо - дить. 3. На Хрис -
- бес - ні піс - ні про - слав - ля - ють там Бо - жу Ди - ти - ну. 4. В кож - ній
світ об - да - рив - від ста рих до ма - ло - ї ди ти - ни. 5. Зас - пі -
рід - ній зем - лі, Бог в сер цях, у піс - нях но - во річ - них. 6. Ко - ло
- рів при - ве - ла, пас - ту хи й хе - ру - ви - ми кри ла - ті. 7. Хрис - тос
хлі - бом й ви - ном, ли - шив лік - у без - смерт - тя до -

9

7. *f* *rit.*

- ро - гу, ли - шив лік - у без - смерт - тя до - ро - гу.

ВЗЯВ МАЛЕНЬКИЙ СИН МАРІЇ

Слова о. Василя Прийми

Andantino

Музика Г. Верети

mf

C.
A.

1. Взяв ма-лень-кий Син Ма-рі-ї зі-рок пов-ний міх,
2. Цей ма-лень-кий Син Ма-рі-ї це - Хрис-тос, наш Цар -
3. Як ба-чи-мо на і-ко-ні в хра-мі, у до-мах:
4. Прий - ми, Во - ло - да - рю ми - ру, дар на - ших сер - дець:

mf

T.
B.

5

роз - сі - яв їх по Вкра - ї - ні на бі - лень - кий сніг.
да - тель шас - тя і на - ді - ї, ми - ру Во - ло - дар.
Син Ма - рі - ї во - ло - ді - є в Ма - ми на ру - ках.
ко - ля - ду, мо - лит - ву щи - ру Ма - мі на ві -

1, 2, 3.

9

4.

- нець, на ві - нець, ко - ля - ду, мо - лит - ву щи - ру Ма - мі на ві - нець!
f *rit.*

З МОГИЛИ СВІТЛО Б'Є

Слова о. Василя Прийми

Andantino. Trionfale

Музика Г. Верети

f

C.
A.

1.3 мо -

- ги - ли світ - ло б'є, вже ся - є нам спа -
- дій - те всі жи - ві! По - ра Хрис - та стрі -
- рес! Воск - рес! Воск - рес! І - сус Хрис - тос з мо -
- ги - ли світ - ло б'є, вже ся - є нам спа -

f

T.
B.

4

- сін - ня, І - сус Хрис - тос вста - є, на - ді - ю по - да - є, а
- ча - ти! По - чуй - те мерт - ві всі, гро - би не віч - но ж ці все
- ги - ли, гріб, спов - не - ний чу - дес, гри - мить, як грім з не бес, - він
- сін - ня, І - сус Хрис - тос вста - є, на - ді - ю по - да - є, а

9

1, 2, 3. 4.

мерт - вим - воск - ре - сін - ня. 2. Ра -
бу - дуть вас ля - ка - ти. 3. - Воск - - ня, І - сус Хрис - тос вста -
пов - ний сла - ви й си - ли! 4.3 мо -

14

rit.

- є, на - ді - ю по - да - є, а мерт - вим - воск - ре - сін - ня.
rit.

ХРИСТОС ВОСКРЕС
Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Moderato

C.
A.
T.
B.

f

1.- Хрис- тос воск- рес! - спі - ва - ють се - ла, - Хрис-тос воск- рес! - гу - дуть скрізь дзво - ни. - Во - іс - ти - рес! - на пов - ні гру - ди спі - ва - ють

f

3

- рес! - дзве-нять міс - та, - а сон-це ся - є - вом ве - се - лим ро - же - вить
- ну! - і - де лу - на, всі бий-мо в ка - ят - ті пок - ло - ни, воск-рес-нім
ра - діс - ні піс - ні всі хо-ри ан - гель - ські і лю - ди, й у - сі ство -

7

стеж - ку до Хрис - та, а сон-це ся - є - вом ве - се - лим ро - же - вить
з мерт - во - ти грі - ха, всі бий-мо в ка - ят - ті пок - ло - ни, воск-рес-нім
- рін - ня на зем - лі, всі хо-ри ан - гель - ські і лю - ди, й у - сі ство -

11

1, 2. 3.

стеж - ку до Хрис - та. 2. Хрис - тос воск - рес - лі.
з мерт - во - ти грі - ха. 3. - Хрис - тос воск - рес - лі.
- рін - ня на зем - лі.

СВЯТИЙ ДУХ
Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Andante molto

tr

C.
A.

1. Мі - сяць гра - вень чу - да тво - рить - Дух Свя - тий на
2. Це - ю Ві - ро - ю крі - пім - ся, Бо - жій Трій - ці

tr

T.
B.

4

зем - лю схо - дить від Не - бес - но - го От - ця
пок - ло - нім - ся, У - ті - ши - те - ля про - сім

7

че - рез зіс - ла - но - го Си - на. І ця Ві - ра
чис - тим сер - цем і ус - та - ми: - Ду - ше Бо - жий,

10

є прав - ди - ва - Бо - жеств - вен - на, свя - та.
будь між на - ми, за - ві - тай в наш ти - хий дім!

ДУХ СВЯТИЙ НА ЗЕМЛЮ СХОДИТЬ

Слова о. Василя Прийми

Andante molto

Музика Г. Верети

mf

C.
A.

1. У зе - ле - нім о - ке - а - ні весь світ в зе - лень
 2. Бо - жо - ї ждуть бла - го - да - ті в Церк - ві, в по - лі
 3. Жаль ду - ші і сер - ця скру - ха ра - ду - є Свя -
 4. Ду - ше чис - тий, Ца - рю кріп - кий! При - бу - ва - єш -
 5. Дух Свя - тий на зем - лю схо - дить мир, лю - бов і
 6. В царст - ві Ду - ха, світ - ла си - лі, Дух Гос - под - ній

mf

T.
Б.

4

по - ри - на - є: пташ - ка, звір і люд.
 і - то у ха - ті Бо - жи тру - да рі.
 Ти все звид - кись в кож - ний мент і жит - тя.
 щас - тя ро - дить. Хто з нас є го час.
 на Хо - ри - ві у ку - щі па - тов лав.

7

В царст - ві зе - ле - ні і ча - рів всі че - ка - ють
 Мо - лять дїбр бла - го - ло - вен - них, Ду - ха сім пе -
 Не сму - тім Йо - го грі - ха - ми, а бла - гай - мо -
 Прос - ві - ти Тво - є ство - рін - ня ра - діс - тью ду -
 від - чи - нить у сер - ці бра - му, у - пус - тить до -
 Той сам Дух не бес - ні тай - ни по - лу - м'я - но -

10

свя - тих да - рів лас - ли - ки й чуд.
 - чать спа - сен - них си - ли для ду - ші.
 мо - лит - ва - ми Бо - га і Ца - ря.
 - ші го - рін - ням, ра - дує же Ти нас!
 сер - ця - хра - му, віч - ну - ю лю - бов?
 - жит - те - дай - ні лю - дям да - ру вав.

ХРИСТОС ЗАПАЛЮЄ ЗІРКИ

Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Andante molto

mf

C.
A.

1. Хрис - - тос за - па - лю - є зір - ки для на - ших душ на Не - бі, Свя -
Бог О - тець весь світ тво - рив Сво - їм мо - гут - нім Сло - вом, Свя -
- тос за - па - лю - є Лю - бов в по - ко - рі і тер - пін - ні, Свя -
- на - Кри - ни - ця Бо - жих Чуд, по - ми - лу - вань й лю - бо - ві, зла -

T.
B.

3

- тий Дух шеп - че нам і - ти до Бо - га, Віч - но - ї Ме - ти, й при -
- тий Дух Світ - лом прос - ві - тив, Хрис - тос те Світ - ло за - па - лив в сер -
- тий Дух лас - ки ко - ро - гов кла - де во - пі - ку пре - міц - ну Пре -
- гід - ню - є нам Бо - жий Суд, зси - ла - є Лас - ки на свій люд з Не -

f

5

1, 2, 3.

- сві - чу - є в пот - ре - бі. 2. Як
- цях вог - нем Лю - бо - ві. 3. Хрис - - бес - но - ї хо - ро - ми.
- чис - то - ї Ма - рі - ї. 4. Во -

mf

rit.

ВОЗНЕСІННЯ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Andante molto

The musical score is written for Soprano (C.), Alto (A.), Tenor (T.), and Bass (B.) voices. It is in 4/4 time and the key of B-flat major. The tempo is marked 'Andante molto'. The score consists of four systems of music, each with vocal lines and piano accompaniment. Dynamics include *mf* (mezzo-forte), *tr* (trio), *f* (forte), and *rit.* (ritardando). The lyrics are in Ukrainian and describe the Ascension of Christ.

mf

По трид-цять трьох ро - ках жит - тя у рід - ній бать - ків -

mf

tr *f*

4 - щи - ні, лю - бо - в'ю спов-не - на ду - ша у ті - лі Гос-по - да Хрис-та від-

tr *f*

9 - хо - дить в не - бо ни - ні. 1, 2, 3, 4. 5. *tr*

2.(3-5.) Бог - с - ю, і ли - не в сла - ві

f *rit.*

13 до не-бес, щоб спо-ма-га-ти пов-сяк-час нас лас-ко-ю сво-є - ю.

f *rit.*

По тридцять трьох роках життя
У рідній батьківщині,
Любов'ю сповнена душа
У тілі Господа Христа
Відходить в Небо нині.

Бог – Слово. Світлом є ясным,
Що в темряві ясніє.
Єдинородний Божий Син
В Святій Він Трійці – Бог один,
Що споконвіку діє.

В цім світі жив, людей навчав,
Творив великі чуда.
На землю Бог Його послав,
Бо через Нього Світ повстав,
Щоб всі спаслися люди.

На Нього небо і земля
Чекали не віднині.
Співали славу небеса,
Як Мати Божа привела
Його в чужій яскині.

Тепер прощається Христос
З невдячною землею,
І лине в славі до небес,
Щоб спомагати повсякчас
Нас ласкою своєю.

ПОКРОВ БОЖОЇ МАТЕРІ

Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Sostenuto

mf

C.
A.

1. То не зі - ронь - ка чу - до - ва ся - є в не - бо - скло - ні;
2. Пов - на лас - ки - бла - го - да - ті і Пре - не - по - роч - на
3. Ши - рі сльо - зи про - ме - нис - ті Свя - то - ї Пок - ро - ви

mf

T.
Б.

5

то Во - на, свя - та Пок - ро - ва, прос - тяг - ла до - ло - ні
не лиш в хра - мі - в кож - ній ха - ті, мов зо - ря все - віч - на,
ка - па - ють на ду - ші чис - ті лас - ко - ю лю - бо - ви,

9

*
над сво - ї - ми ді - точ - ка - ми, в не - бі над зем - ле - ю,
ся - є по - руч Сон - ця Сла - ви, спас - шо - го нас Си - на,
то ж впа - дім ми пе - ред Не - ю, Нень - ко - ю сво - є - ю,

13

що Ї - ї там ве - ли - ча - ли Нень - ко - ю сво - є - ю.
в Церк - ві, в Си - но - вій дер - жа - ві - Ма - тін - ка є - ди - на.
що нам Бо - жо - ю зо - ре - ю ся - є над зем - ле - ю!

* Репризу робити в третьому куплеті.

МОЛИТВА ДУШІ І СЕРЦЯ

Слова о. Василя Прийми

Sostenuto

Музика Г. Верети

trp

C.
A.

1. Сер - це збо - лі - ле сво - є скла - да - ю, Нень - ко не - бе - сна, в Тво -
2. В Ду - ха Свя - то - го - Ду - ші о - по - ри, що про - ни - ка - є все
3. Дай ме - ні, Бо - же, Те - бе лю - би - ти дум - ко - ю чис - то - ю
4. Що там до - час - ні хво - рін - ня ті - ла, до - лі у - да - ри, тер -
5. Все із до - ві - р'ям я при - бі - га - ю під Тво - ю ми - лість,
6. Ду - шу і сер - це я по - ру - ча - ю, Нень - ко Не - бе - сна, Тво -

trp

T.
B.

4

- ї до - ло - ні, Бо - га і Си - на Тво - го бла - га - ю,
сот - во - рін - ня, в Ньо - го бла - га - ю я до - по - мо - ги:
в чи - ні і сло - ві, в го - рі всім бли - жнім доб - ро чи - ни - ти
- пін - ня, сльо - зи, як у - се - ці - ло ду - ша по - сі - ла
Ма - мо Хрис - то - ва, лас - ки Тво - є - ї мо - лю - бла - га - ю,
- їй о - пі - ці, Бо - га і Си - на Тво - го бла - га - ю:

7

хай ца - рю - є в сер - ці, на - че на тро - ні, хай ца - рю - є в сер - ці, на - че на тро - ні.
дай ме - ні, Бо - же, чис - те сум - лін - ня, дай ме - ні, Бо - же, чис - те сум - лін - ня!
і за - ли - ши - тись в Тво - їй лю - бо - ві, і за - ли - ши - тись в Тво - їй лю - бо - ві.
скар - би ду - хов - ні - Те - бе, мій Бо - же, скар - би ду - хов - ні - Те - бе, мій Бо - же!
щоб ду - ша в сер - ці бу - ла здо - ро - ва, щоб ду - ша в сер - ці бу - ла здо - ро - ва.
- Дай Ме - ні, Бо - же, в не - мо - щах мі - ці, дай Ме - ні, Бо - же, в не - мо - щах мі - ці!

УСПЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Sostenuto

tr

C.
A.

Не вмер-ла Ма - ти Бо - жа, лиш всну-ла сном твер -

tr

T.
B.

4

- дим, мов за - паш - на - я ро - жа,

7

про - ща - лась з сві - том цим, мов за - паш - на - я

10

ро - жа, про - ща - лась з сві - том цим.

**Не вмерла Мати Божа,
Лиш вснула сном твердим.
Мов запашная рожа,
Прощалась з світом цим.**

**Немов голубка біла
У райському саду –
До Бога полетіла
В божественну красу.**

**Одіта в шати ткані,
Сніжисто-голубі,
З дванадцятьма зірками
В короні золотій.**

**І місяць під ногами
Та поруч – трон Христа,
Як і належить Мамі
Спасителя Творця.**

**Прославлена навіки
У небі й на землі,
Цілющі дає ліки –
Хто молиться Її.**

**Подякуймо Христові
Із глибини душі,
За Матінку Любові –
Для неба і землі.**

**Не вмерла Божа Мати,
Вона з небес глядить.
З небесної палати
Над нами скрізь царить.**

ДІВА В ЗОЛОТІЙ КОРОНІ

Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Andante

mf

C.
A.

1. Ді - ва чис - та - Бо - жа Ма - ти, пов - на ласк і бла - го - да - ті,
 2. Там з'я - вля - ла - ся Пре - чис - та, по - тек - ла там во - да чис - та -
 3. Раз ска - за - ла Бо - жа Ма - ти Бер - на - де - ті ко - ло гро - ти:
 4. Зве - се - ли - ла світ Ма - рі - я, о - сві - ти - ла всім на - ді - ї -
 5. Ни - ні в люрд - ській о - го - ро - жі, у він - ку злі - лей і ро - жі,

mf

T.
B.

5

tr

ви - бра - ла для се - бе Люрд, там з'я - ви - лась Бер - на - де - ті,
 лас - ки Бо - жо - ї пе - чать, ту - ю во - ду п'ють, як лі - ки,
 "Дай знать лю - дям і от - цям, щоб на вер - ви - ці мо - ли - лись,
 для всіх хво - рих й для ка - лік, мо - лять - ся там всі на - ро - ди,
 в ті - ні гір й ви - со - ких скель - Ді - ва в зо - ло - тій ко - ро - ні,

tr

9

mf

там щод - ня во - сьй - нім гро - ті - мо - лить - ся за Бо - жий люд.
 в ній ку - па - ють - ся ка - лі - ки, слав - лять Бо - жу бла - го - дать.
 про - це - сій - но тут схо - ди - лись - збу - ду - ва - ли в Люр - ді храм".
 Дух Гос - под - ній на них схо - дить - ві - ри дар і лас - ки лік.
 там Ї - ї си - ни і до - ні на мо - лит - ві ніч і день.

mf

ЛЮРД
Слова о. Василя Прийми

Andante molto

Музика Г. Верети

mf

C.
A.

1.Свят - Люрд - ський дзвін на схи - лах гір спі -
- ve! А - ve! - на - род гу - де. - Ві -
та па - ла - та - це твій круг у
mf
схи - лах гір Ма - рійсь - кий дзвін б'є

T.
Б.

2

- ва там гімн Ма - рі - ї, в шас - ли - ву путь тут лю - ди йдуть до
- тай! О Бо - жа Ма - ти! А - ві - тер піс - ю цю не - се до
ча - сі та прос - то - рі, де чис - те сер - це й твор - чий дух всерть
в сер - це ши - ро - зло - те, зап - ро - шу - є на - ро - ди всі мо -

4

Прис - та - ні На - ді - ї, в шас - ли - ву путь тут лю - ди йдуть до
райсь - ко - ї па - ла - ти, а ві - тер піс - ню цю не - се до
спов - не - ні лю - бо - ві, де чис - те сер - це й твор - чий дух всерть
- ли - ти - ся до гро - ти, зап - ро - шу - є на - ро - ди всі мо -

6

1, 2, 3.

Прис - та - ні На - ді - ї. 2.А -
райсь - ко - ї па - ла - ти. 2.А
спов - не - ні лю - бо - ві. 4.На

4. *rit.*

- ли - ти - ся до гро - ти.

rit.

ЛЮРДСЬКА ВОДА
Слова о. Василя Прийми

Moderato

Музика Г. Верети

mf

C.
A.

Во - да у Люр - ді - лю - дям всім здо - ро - в'я, як чу - до -

mf

T.
B.

лік для ті - ла і ду - ші, о, Ді - во, Ти чес - ног і лас - ки

пов - на, хоч крап - лю ласк до сер - ця влий ме - ні, о, Ді - во,

9

1, 2, 3.

Ти чес - ног і лас - ки пов - на, хоч крап - лю ласк до сер - ця влий ме -

12

4. rit.

- ні. 2.(3.4.)Пок - ро - ва ра - дість сі - є між людь - ми.

rit.

Вода у Люрді – людям всім здоров'я,
 Як чудо-лік для тіла і душі.
 О, Діво, Ти чеснот і ласки повна,
 Хоч краплю ласк до серця влий мені!

Покрова Ти, від пекла охорона,
 Ти Лікарка для хворих і калік.
 Твоя любов – мій щит і оборона,
 Зішли мені спасіння: чудо-лік.

Вода у Люрді з джерела в печері
 Вливає міць в смиренні всі серця.
 Свята Жертва з Тайної Вечері –
 Чудесний лік до вічного життя.

Вода у Люрді з чистої криниці
 Так щедро б'є з гранітної скали.
 Свята рука Пречистої Дівиці
 Любов і радість сіє між людьми.

ПРЕДВІЧНИЙ БОГ НАМ ОБ'ЯВИТИСЬ ЗАХОТІВ

Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Andante molto

mf

C.
A.

1. Пред- віч-ний Бог О - тець, і Син, і Дух Свя-тий з не -
2. Щоб ря - ту - ва - ти люд - ський рід, все - доб-рий Бог зій -
3. Ве - ли-кий Бог О - тець і Син й ве - ли-кий Дух Свя -

mf

T.
B.

4

- бес - ви - шин, Бог Все-дер-жи - тель всіх сві - тів нам о - б'я - ви - тись
- шов на світ, Він на - ро-див - ся у свій час - І - сус Хрис-тос, Спа -
- тий о - дин - у без-ко-неч - ній доб - ро - ті за нас у - мер Він

8

tr

за - хо - тів. Щоб зва - ли ми Йо - го Твор - цем, Пред -
- си - тель наш, у Виф - ли - є - мі лиш о - дин, вро -
на хрес - ті. За нас Спа - си - тель там у - мер, над

tr

10

- ві - ним Гос - по - дом От - цем, лю - би - ли всім сво - їм є - ством, крі -
 - див - ся з Ді - ви Бо - жий Син прав - ди - вий Бог і чо - ло - вік, що
 сві - том ру - ки роз - про - стер, щоб при - гор - ну - ти всіх лю - дей до

12

1. *tr*

2. *rit.*

- пи - лись ми Йо - го доб - ром, щоб
 взяв на се - бе люд - ський гріх, у
 зра - не - них Йо - го гру - дей, за

- пи - лись ми Йо - го доб - ром.
 взяв на се - бе люд - ський гріх.
 зра - не - них Йо - го гру - дей.

НА СХИЛАХ ГІР
Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Adagio

mf

C.
A.

1. На схи - лах гір скрізь по - ле й бір, га - ї, са -
- хах - гір - ських хреб - тах, мов Ан - гель -
дзвін на схи - лах гір мо - ли - ти -

mf

T.
Б.

3

- ди і се - ла, там ше - бет ли - вий пташ - ки спів і му - зи -
- ські о - се - лі, до не - ба вка - зу - ють нам шлях ті сріб - но -
- ся взи - ва - є, бо в тім під гі - р'ї зо - ло - тім - у - сю - ди

7

1, 2.

3. *f*

- ка ве - се - ла. 2. А на вер - та - є, бо в тім під - гі - р'ї зо - ло -
- чо - лі ске - лі. 3. Гос - под - ній - та - є, бо в тім під - гі - р'ї зо - ло -
Бог ві -

f

11

- тім - у - сю - ди Бог ві - та - є. Гей, гей.

ВІНЦІ СМУТКУ І СЛАВИ

Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Andante molto

The musical score is written for Soprano (S.), Alto (A.), Tenor (T.), and Bass (B.) voices. It is in 4/4 time and features a piano accompaniment. The tempo is marked 'Andante molto'. The score is divided into four systems, each with vocal lines and piano accompaniment. The lyrics are in Ukrainian and describe a wreath of sorrow and glory. The score includes dynamic markings such as *mp* (mezzo-piano) and *mf* (mezzo-forte), and performance instructions like *rit.* (ritardando). There are also repeat signs and first/second endings.

mp

С.
А.
Т.
Б.

Він - ці смут - ку і сла - ви, з жи - вих кві - тів він -

mp

4

- ці: вог - ні кро - в'ю й сльо - за - ми, роз - цві - ли під хрес - та - ми скрізь по

9

1, 2, 3, 4, 5. *mp* *mf* 6.

на - шій зем - лі. 2.(3-6.)Скрізь по - тя, що зма - га - лись до во - лі - на Віт -

mp *mf*

14

mp *rit.*

- чиз - ни прес - то - лі да - ли в жерт - ву жит - тя.

mp *rit.*

Вінці смутку і слави,
З живих квітів вінці:
Вогні кров'ю й сльозами,
Розцвіли під хрестами
Скрізь по нашій землі.

Скрізь по нашій Вкраїні
Сила славних могил.
Мов листків на калині,
Мов квіток на долині
Повних міці і сил.

В них спочили герої,
Що боролись, як льви.
Із любові палкої
До землі дорогої
Тут навіки лягли.

З тих могил б'є надія
Про безсмертне буття.
Що здійсниться та мрія –
Квітка віри, лелія, –
Про щасливе життя.

Вінці смутку і слави –
На лицарських гробах,
Живі свідки між нами,
Запашними квітками,
Нам пригадують шлях.

Шлях борців і героїв,
Оборонців від зла,
Що змагались до волі –
На Вітчизни престолі
Дали в жертву життя.

ЦВІТ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Sostenuto
mf

C.
A.

1. Три - ста - ли - ца - рів - ге - ро - їв під Кру - та - ми в бо - роть - бі
2. Не вти - ха - ли ку - ле - ме - ти, гра - ли три но - чі й дні:

mf

T.
B.

5

зги - ну - ли в кри - ва - вім бо - ю за честь на - ці - ї, за во - лю,
куль не ста - ло на ба - гне - ти - в ру - ко - паш - но - му бо - ї по -

9

на про - сла - ву Віт - чи - ні - сла - ва на - шо - ї зем - лі.
- ги - бли ге - ро - ї всі - кра - са на - шо - ї зем - лі.

13

3. На А - сколь - до - вій мо - ги - лі сплять ге - ро - ї мо - ло - ді,

17

взір ли - ши - ли Ук - ра - ї - ні - спо - кон - ві - ку, аж до ни - ні -

21

під пра - по-ром зло - то - си - нім рос - туть ли - ца - рі но - ві -

25

цвіт Вкра - їн - сько - ї зем - лі, під пра - по-ром зло - то - си - нім

29

рос - туть ли - ца - рі но - ві - цвіт Вкра - їн - сько - ї зем - лі.

ХРЕСТ ХРИСТА – СИМВОЛ СПАСІННЯ

Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Andante molto

mf

C.
A.

1. Хрест Хрис - та - сим - вол спа - сін - ня -
2. На Гол - гоф - ті в Па - ле - сти - ні
3. Під хрес - том страж - даль - на Ма - ти
4. Три дні був Хрис - тос в мо - ги - лі,
5. Бод - рись, крі - пись Ук - ра - ї - но!

mf

T.
B.

3

ро - дить все но - ві хрес - ти:
Хрис - тос хрест на го - ру ніс,
ви - тер - пі - ла до кін - ця:
три дні сто - ро жи - ли гріб:
Хрест свій до кін - ця не - си!

5

хрест - си - ла у на - ших тер - пін - нях,
на хрес - ті під не - бом си - нім
до по - мог - ла з хрес - та зня - ти,
в а - ді, в пе - ке нім гор - ни - лі -
З Воск - ре - сін - ня чер - пай си - лу,

7

з хрес - та ся - є луч про - мін - ня
жерт - ву кри - ва - ву у тер - пін - ні
мерт - ве ті - ло по - хо - ва - ти
Хрис - тос в Бо - жост - вен - ній си - лі -
вста - вай в щас - ли - ву го - ди - ну

9

шлях до - віч - но - ї ме - ти.
за грі - хи лю - дей при - ніс.
до - но - во - го гро - бів - ця.
смер - ті - ю смерть пе - ре - міг.
з Хрис - том кро -

11

- куй до ме - ти, з Воск - ре - сін - ня чер - пай си - лу,

14

вста - вай в щас - ли - ву го - ди - ну - з Хрис - том кро - куй до ме - ти.

БОГ І УКРАЇНА
Слова о. Василя Прийми

Andante. Sostenuto

Музика Г. Верети

mf

C.
A.

1. Бог і Ук - ра - ї - на нас до пра - ці звать, церк - ва і ро -
2. Мо - ли - мось Вла - ди - ко: - Бо - же, От - че наш, лас - ку злий ве -

mf

T.
Б.

6

- ди - на нас в жит - тя ве - дуть, церк - ва і ро - ди - на
- ли - ку, зглянь - ся Ти на нас, лас - ку злий ве - ли - ку,

Приспів:

11

нас в жит - тя ве - дуть. Щоб під зна - ме - нем Хрис - то - вим, рід - ним пра - по -
зглянь - ся Ти на нас. нас.

16

- ром чу - до - вим всі рос - ли міц - ні, міц - ні в ті - лі і ду - ші.

МАРШ УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ

Слова о. Василя Прийми

Marciale. Sostenuto

Музика Г. Верети

C.
A.
T.
B.

f

Ук - ра - ї - на нам рід - на - я Нень - ка, ше до -

f

3

-рож - ча за влас - не жит - тя, всю лю - бов чис - тих душ і сер -

6

Приспів:

-день - ка дай - мо їй, щоб нам віч - но жи - ла. Рос - ти, цві - сти нам,

10

Бо - же, дай! Доз - рі - ти чес - но в ві - рі, лю - би - ти пал - ко

14

1, 2, 3. 4.

рід - ний край на сла - ву Ук - ра - ї - ни! 2.(3-4.)Всі під - ї - ни! Рос -

18

-ти, цві - сти нам, Бо - же, дай! До - зрі - ти чес - но в ві - рі, лю -

22

-би - ти пал - ко рід - ний край на сла - ву Ук - ра - ї - ни!

Україна нам рідная Ненька,
 Ще дорожча за власне життя.
 Всю любов чистих душ і серденька
 Даймо їй, щоб нам вічно жила.

Приспів:

Рости, цвісти нам, Боже, дай!
 Дозріти чесно в вірі,
 Любити палко рідний край
 На славу України!

Всі під прапор Вкраїни ставаймо,
 Під наш стяг синьо-золотий, святий.
 Не словами – ділами сплітаймо
 Рідній Мамі вінок золотий.

Приспів.

А як сурми заграють громами
 Від Карпат по Кавказ всюди знов,
 Я на поклики рідної Мами
 Рідний край боронити готов.

Приспів.

Гей, вперед, юнаки України!
 Всі до лету, відважні орли!
 Боронім святих прав України,
 Як упісти, стрільці, козаки.

Приспів.

УКРАЇНА
Слова о. Василя Прийми

Marciale

Музика Г. Верети

f sempre marcato

C.
A.

Кот - ре сло - во най - гар - ні - ше, о - крім Бо - га най - свя -

f sempre marcato

T.
Б.

4

- ті - ше, о - крім бать - ка най - ми - лі - ше, ук - ра - їн - цям най - цін -

8

- ні - ше, о - крім бать - ка най - ми - лі - ше, ук - ра -

11

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7.

8.

- їн - цям най - цін - ні - ше? 2.(3-8.)Ук - ра - не - ї.

Котре слово найгарніше,
Окрім Бога найсвятіше,
Окрім батька наймиліше,
Українцям найцінніше?

Україна – слово миле,
Слово повне чару й сили.
Діточки її вродливі:
Пісня й дума буйнокрилі.

Україна понад нами,
Промінь сонця над степами,
Небо з ясними зірками,
Легіт вітру над полями.

Україна – дзвін Софії,
Спалах волі в буревії,
Україна – квіт надії
В серці, у душі і в мрії.

Україна – львина сила,
Меч Романа, жезл Данила,
Віра в Правду, міць незрима –
Святоюрська, незборима.

Україна – символ Волі:
Ті могили в чистім полі,
Ті поховані герої –
Лицарі душі святої.

Україна – княжа слава,
Вільних козаків держава,
Визвольних повстань заграда,
Рана наших душ кривава.

І не завтра, а ще нині!
Присягнімо Україні:
За її святі ідеї,
Жить й боротися для неї.

КРАСУЙСЯ, ВІЛЬНА УКРАЇНО

Слова о. Василя Прийми

Музика Г. Верети

Andante. Maestoso

mf

C.
A.

1. Кра - суй - ся, віль - на Ук - ра -
зер - но віль - но го ко -
зрод - же ні прий - з по - ту і
- год - ні прий - шла пе - ре -
- УН і У - ПА о - дне
край збе - рі - га є чес -

mf

T.
Б.

2

- ї - но, на Схо - ді Е - вро - пи рос -
- зац - тва, най кра - щих до - ньок і си -
кро - ві, воск - рес - лих з мо - ги ли - яр -
- мо - га, роз - па - лась во - ро - жа тюр -
ті - ло, скрі - пле - не ду - хом доб -
- но - ти: не гра - буй, не вби - вай, не кра -

4

- ти! По - сі - я - не зер - но до -
- нів: то при - хід Хрис - то - во - го
- ма: в страш - ній бо - роть - бі і лю -
- ма: ми взно - си - мо ру - ки до
- ра: з тер - пінь на - ро - ди - лось і
- ди! Ук - ра - ї - на - на - ді - я Е -

6

- зрі - ло на на - шій ук - ра - їн - ській зем -
 Царст - ва - в дер - жа - ві свя - тих ли - ца -
 - бо - ві - в під - піл - лю О - УН і У -
 Бо - га за тих, що бо - ро - лись в У -
 зрі - ло, щоб на - ці - я віч - но жи -
 - вро - пи, во - ле - люб - ний на - род сво - бо -

8

- лі, по - сі - я - не зер - но до -
 - рів, то при - хід Хрис - то - во - го
 - ПА, в страх - ній бо - роть - бі і лю -
 - ПА, ми взно - си - мо ру - ки до
 - ла, з тер - пінь на - ро - ди - лось і
 - ди, Ук - ра - ї - на - на - ді - я Е -

10

- зрі - ло на на - шій ук - ра - їн - ській зем -
 Царст - ва - в дер - жа - ві свя - тих ли - ца -
 - бо - ві - в під - піл - лю О - УН і У -
 Бо - га за тих, що бо - ро - лись в У -
 зрі - ло, щоб на - ці - я віч - но жи -
 - вро - пи, во - ле - люб - ний на - род сво - бо -

12

1, 2, 3, 4, 5.
 - лі.
 - рів,
 - ПА.
 - ПА.
 - ла.
 2. То
 3. Що
 4. Сьо -
 5. О -
 6. Наш
 - ди.

ГЕЙ НА ПІВНОЧІ, НА ВОЛИНІ

Слова о. Василя Прийми

Пісня УПА

Andante. Sostenuto. Maestoso

Обробка Г. Верети

mf

Т. 8

1. Гей на пів -
- но - чі, на Во - ли - ні, там де ство - ри - ла - ся У -
- ген - ти там не зна - ють, лю - ди жи - вуть не - мов в ра -
се - ла і міс - теч - ка, бор - ці бо - ро - лись ніч і
ли - цар Ук - ра - ї - ни - на по - лі сла - ви! Як бо -
- ро - ю Ук - ра - ї - ни, про - шай, наш дру - же до - ро -

mf

Б. 8

4

8

- ПА, там вже воск рес - ла Ук - ра - ї - на і за - лу -
- ю, бо за ту во - лю зо - ло - ту - ю Во - лись про -
день, в пер - ших ря дах бор - ців ге - ро - їв зги - нув і -
- рець, ці - ле жит - тя страж - дав по тюр - мах, ге - рой - ська
- гий, тво - ї ді - ла - на - ми не - за - бу - ті, а твій на -

7

8

- на - ла сво - бо - да, там вже воск рес - ла Ук - ра -
- ля - ла кров сво - ю, бо за ту во - лю зо - ло -
- ва - хів, наш Ва - силь, в пер - ших ря дах бор - ців ге -
смерть спле - ла ві - нець, ці - ле жи - тя страж - дав по
- каз - для нас свя - тий, тво - ї ді - ла - на - ми не - за -

10

8

1, 2, 3, 4. 5.

- ї - на і за - лу - на - ла сво - бо - да. 2. Про кон - ти -
- ту - ю Во - лись про - ля - ла кров сво - ю. 3. Го - рі - ли
- ро - їв зги - нув і - ва - хів, наш Ва - силь. 4. Зги - нув як - тий.
тюр - мах, ге - рой - ська смерть спле - ла ві - нець. 5. Про - шай, ге -
- бу - ті, а твій на - каз - для нас свя -

Світлій пам'яті о. Василя Прийми

СВЯТИЙ БОЖЕ

Музика Г. Верети

Moderato. Sostenuto

Score for Soprano (C. A.) and Tenor/Bass (T. B.) parts, measures 1-4. The music is in 2/4 time, with a key signature of one flat. Dynamics include *tr* (trill) and *p* (piano). The lyrics are: А - мінь. Свя - тий Бо - же, Свя -

Score for Soprano and Tenor/Bass parts, measures 5-8. The music continues in 2/4 time. Dynamics include *p* (piano). The lyrics are: - тий Кріп - кий, Свя - тий Без - смерт - ний, по - ми - луй

Piu mosso

Score for Soprano and Tenor/Bass parts, measures 9-12. The music is in 3/4 time. Dynamics include *p* (piano) and *tr* (trill). The lyrics are: нас. Свя - нас. Сла - ва От - цю, і Си - ну, і Свя - то - му

12

Ду - хо - ві, і ни - ні, і пов - сяк - час, і на ві - ки ві - ків. А -

Moderato. Sostenuto

15

- мінь. Свя - тий Без - смерт - ний, по - ми - луй

18

нас. Свя - тий Бо - же, Свя - тий Кріп - кий, Свя -

21

- тий Без - смерт - ний, по - ми - луй нас.

Зміст

Життя для Бога і людей.....	5
Бог є любов.....	14
В Святу Різдвяну тиху ніч.....	15
Христос.....	16
Взяв маленький Син Марії.....	17
З могили світло б'є.....	18
Христос воскрес.....	19
Святий Дух.....	20
Дух Святий на землю сходить.....	21
Христос запалює зірки.....	22
Вознесіння Господа нашого Ісуса Христа.....	23
Покров Божої Матері.....	25
Молитва душі і серця.....	26
Успення Пресвятої Богородиці.....	27
Діва в золотій короні.....	29
Люрд.....	30
Люрдська вода.....	31
Предвічний Бог нам об'явиться захотів.....	33
На схилах гір.....	35
Вінці смутку і слави.....	36
Цвіт Української землі.....	38
Хрест Христа – символ спасіння.....	40
Бог і Україна.....	42
Марш українських дітей.....	43
Україна.....	45
Красуйся, вільна Україно.....	47
Гей на півночі, на Волині. Пісня УПА.....	49
Святий Боже.....	50

Нотне видання

Григорій Степанович Верета

Бог є любов

**Хорові твори
на слова о. Василя Прийми**

Видання друге, змінене та доповнене

В авторській редакції
Формат